

Dankbaar om alles wat hij voor ons allen en voor velen is geweest, in hoopvol uitzien naar de wederkomst van de Verheerlijkte zijn wij in gebed verenigd bij het afscheid uit dit leven van
EERWAARDE PATER

LEON STANDAERT

MISSIONARIS VAN HET H. HART

geboren te Lembeke op 14 december 1925 ;
tot priester gewijd te Heverlee op 7 september 1952 ;
overleden te Gent (A.Z.) op 10 september 1980 ;
door het teken van de Ziekenzalving verbonden met en gesterkt door de verrezen Heer Jezus.
Hij was achtereenvolgens missionaris te Mbandaka (Zaire), medepastoor te Lembeke en te Waarschoot St.-Ghislenus.

—
De mensen die bestaan zijn blijdschap na geboortepijn ;

God noemt hen bij de naam, bekend, geliefd door Hem te zijn en altijd voort te leven, en sterven is maar even.

Zo zingt een kerklied. En sterven is maar even. Een stap te ver in een drukke straat. Een paar uur van klein en angstig hopen. Een droef en pijnlijk nieuws dat gaat van deur tot deur, van mond tot mond. Pater Leon is niet meer.

Een nieuwe golf van ontsteltenis en verslagenheid. Een noodlot als het ware, bijna niet te dragen. Wonden, nauwelijks geheeld, die terug opengeslagen worden. Bij zijn broer, zusters en familie, die op een paar jaar tijd het verlies van hun geliefde vader en van drie broers-priester te verwerken krijgen. Alle drie veel te vroeg en onverwacht, in de volle bloei van hun leven en werk.

Verslagenheid ook bij zijn oversten en medepaters, bij zijn collega's-priester die terug een

dienstvaardig medewerker en vriend verliezen. Verslagenheid ook doorheen de ganse parochie, bij zovele goede vrienden en medewerkers uit de bewegingen, in zovele gezinnen, bij zovele zieken ook en ouden van dagen naar wie zijn priesterlijke zorg, aandacht en gebed op de eerste plaats uitgingen. Al weldoende is hij uit hun midden weggenomen, terwijl hij op weg was om boodschappen te doen voor een oudje.

Meer dan twintig jaar werkte hij als missionaris in Zaïre, te midden van armen en misdeelden. Uit deze missie-ervaring had hij een ongedwongen en ongeunstelde levensstijl overgehouden, die zijn gemakkelijk contact en omgang met de mensen karakteriseerden.

Dan werd hij eerst medepastoor te Lembeke, zijn geboorteparochie, en een jaar geleden amper nam hij de taak over van zijn broer Arseen hier op Waarschoot. In die korte tijd mocht hij door zijn beminnelijkheid en jovialiteit, door zijn bereidwillige dienstbaarheid de sympathie en de genegenheid winnen van zovele mensen. Plots en onverwacht is daar een einde aan gekomen. En toch is dit geen uitzichtloos noodlot, geen definitief einde of afscheid.

Hoe moeilijk het ons ook valt, toch mogen wij ons altijd weer toevertrouwen aan de blijde boodschap die de Heer Jezus heeft verkondigd en voorgeleefd. Hij die ons door lijden en dood is voorgegaan naar het nieuwe, verheerlijkte leven bij de Vader.

Vanuit dit geloof en deze hoop, die ook deze priester bezielden, mogen wij ons oprichten en verder leven, elkaar opbeuren en bemoedigen, troost en sterkte zijn voor elkaar.

Sterven is maar even om altijd voort te leven.

Zijn broer, zusters,
schoonbroers, schoonzuster en familie
danken U voor Uw gebed.

